הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר זמנים

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות תעניות

רבי יוסף באב"ד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות תעניות

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-תעניות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ד 4
פרק ג 4
הלכה ג 4
פרק ה 4
הלכה ה 4
הלכה ז 4

פרק א

הלכה א

ולהריע בחצוצרות. נ"ב לדברי רבינו ז"ל שהוא מ"ע כמו במועד על הקרבנות, נראה ג"כ כי הכהנים מחויבין לתקוע וכן מבואר בלשון המשנה וכ"כ רבינו ז"ל לקמן בפ"ד הט"ו תקעו בני אהרן אך כאן לא כתב מזה, גם בפ"ד בגבולין סתם וכתב תוקעין ולא כתב שהיו הכהנים בני אהרן ולומר שהיה חילוק בין מקדש ובין גבולין לא ידעתי כיון דלדידיה הוא מ"ע גמורה לא ידעתי מנין לו החילוק ועיין לקמן בהה"מ החילוק לרבינו בין גבולין ובין מקדש וזה החילוק לא הזכיר, ועיין ברש"י במשנה פ' סדר תעניות:

הלכה ד

בחצוצרות ובשופר. נ"ב עיין לח"מ וצ"ע דבגמרא ר"ה דף כ"ו משמע שהיו שני שופרות וחצוצרות באמצע ולמה השמיט רבינו. גם זה נראה מלשונו שא"צ רק שופר אחד. אח"ז ראיתי בס' יום תרועה שהרגיש בזה וע"ש בתוס'. גם צ"ע כיון דרבינו כולל החצוצרות של תענית ושל מקדש במ"ע אחת למה לא הביא שמחויבין להיות דוקא מן כסף וגם לכתחלה מן העשת כמ"ש בפ"ג מה' כלי המקדש, ודוחק לומר שסמך על מה שמבואר שכאן היה להקדים. וגם שם נראה מלשונו דדוקא החצוצרות של מועדות ובאמת לדעת רבינו דין אחד לשניהם ועיין בר"ה וצ"ע:

פרק ג

הלכה ג

במ"מ שם, לא יהיו חמורין אלו מתשעה באב. נ"ב ודעת רבינו בפי' המשנה בסוף תענית דגם ט"ב חייב בתוספת כמו יוה"כ ע"ש:

פרק ה

הלכה ה

ונהגו כל ישראל. נ"ב ורבינו השמיט שבזמן גזירה הוא צום מד"ק. ונ"מ שנוהג בהם כל החומרות כמו בט"ב, עיין בר"ן במס' ר"ה ואפילו לא ס"ל מ"מ צ"ע למה השמיטוהו דנ"מ לשאר קולות:

הלכה ז

במ"מ, ודבר ברור הוא. נ"ב ודעת רבינו בפי' המשנה בסוף תענית מפורש שיש לט"ב תוספת ע"ש, וכבר רשמתי לעיל ג"כ. ויש לפלפל בזה ואכ"מ: